

Parasha 53 Torah

Femte Mosebok/Deuteronomy/Dvarim (ord)

[Kapittel 32](#)

Haftara parasha 53

[Andre Samuel kapittel 22](#)

Brit chadashah parasha 53

[Romerne kapittel 10](#) og [12](#)

[Hebreerne kapittel 12](#)

Femte mosebok kapittel 32

¹ «Lytt, dere himler, og jeg vil tale. Og hør, du jord, på ordene fra min munn. ² La min undervisning dryppe som regnet, min tale legge seg som duggen, som regndråper på gresset, og som kraftige regnskurer på alt som gror.

³ For jeg forkynner YHVHs navn. Storhet tilhører vår Elåhim. ⁴ Klippen, fullkomment er Hans verk. For alle Hans veier er rettferd, en trofast Elåhim uten urett. Rettferdig og rettvís er Han.

⁵ De har handlet fordervet mot Ham. De er ikke Hans barn, på grunn av sin skam, en falsk og forvrengt slekt. ⁶ Er det slik dere gir YHVH gjengjeld, du dåraktige folk som mangler visdom? Er Han ikke din Far, som kjøpte deg? Har Han ikke dannet deg og grunnfestet deg?

⁷ Husk de gamle dager, tenk på de årene som har gått fra slekt til slekt. Spør din far, og han vil fortelle deg, dine eldste, og de vil si deg det. ⁸ Da Den Høyeste fordelte arven til folkeslagene, da Han skilte Adams barn, satte Han grenser mellom folkene, etter tallet på Israels barn. ⁹ For YHVHs del er Hans folk. Ja'akåv er Hans arvelodd.

¹⁰ Han fant ham i ørkenland, i ødemarken, i hylende villmark. Han omsluttet ham, Han nærret omsorg for ham, Han vokter ham som sin øyenstein. ¹¹ Som en ørn virvler opp sitt reir, svever over sine unger, brer ut sine vinger, tar imot dem og bærer dem på sine vingefjær,

¹² slik var det YHVH alene som ledet ham, og ingen fremmed Elåhim fantes hos ham. ¹³ Han lot ham ri på åsryggene på jorden så han kunne spise av markens grøde. Han ga ham die av honning fra fjellet og av olje fra den flintharde klippen, ¹⁴ rømme fra kyr og melk fra småfeet, med fett av lam, av Basanværer, og bukker, med den feteste marg av hveten og druenes blod, vinen du drakk.

¹⁵ Men Jeshoron ble fet og sparket. Du ble fet, du ble tykk og stinn. Så forlot han Elåhim som hadde formet ham, viste forakt for sin frelses Klippe. ¹⁶ De vakte Ham til nidkjærhet

med fremmede guder. Med styggedommer egget de Hans vrede. ¹⁷ De ofret til demoner, ikke til Elåhim, til guder de ikke kjente, til nye guder, nykomlinger som deres fedre ikke visste om. ¹⁸ Klippen som fødte deg, har du ingen tanke for, og du har glemt Elåhim som hadde veer med deg.

¹⁹ Da YHVH så det, ringeaktet Han dem, fordi Hans sønner og døtre hadde egget Ham.

²⁰ Han sa: Jeg vil skjule Mitt ansikt for dem, Jeg vil se hvilken ende de får, for de er en fordervet slekt, barn uten troskap i seg. ²¹ De har vakt Meg til nidkjærhet ved det som ikke er noen Elåhim. De har egget Meg til vrede ved sine tomme avguder. Men Jeg vil vekke dem til nidkjærhet ved det som ikke er noe folk. Ved et dåraktig folkeslag vil Jeg egge dem til vrede.

²² For en ild er opptent i Min vrede og skal brenne til det dypeste dødsrike. Den skal fortære landet og dets grøde, og sette fjellenes grunnvoller i flammer. ²³ Jeg vil dynge ulykker over dem. Mine piler vil Jeg bruke opp mot dem.

²⁴ De skal utarmes av sult, etes opp av pest og bitter ødeleggelse. Villdyrenes tann sender Jeg mot dem, med giften fra slanger som kryper i støvet. ²⁵ Ute slår sverdet den barnløse, i de indre rom er det redsel både for den unge mann og jomfruen, for diebarnet og den gråhårede mann.

²⁶ Jeg kunne ha sagt: Jeg skal knuse dem i småbiter, Jeg vil utslette minnet om dem blant menneskene, ²⁷ hvis Jeg ikke hadde fryktet for fiendens vrede, at deres motstandere skulle forstå det vrangt og komme til å si: «Vår egen hånd rager høyt, det er ikke YHVH som har utrettet alt dette.»

²⁸ For de er et folk uten vise råd, og det er ingen forstand hos dem. ²⁹ Hadde de bare vært vise så de kunne skjønne dette, de ville forstå sin egen ende. ³⁰ Hvordan kunne én jage tusen og to drive ti tusen på flukt, hvis ikke deres Klippe hadde solgt dem og YHVH hadde overgitt dem? ³¹ For deres klippe er ikke som vår Klippe, selv våre fiender kan være dommere om dette.

³² For deres vintre er fra Sedåms vintre og fra Amårahs marker, deres druer er bitre druer, deres klaser er beske. ³³ Slangegift er deres vin, grusom gift fra kobraer. ³⁴ Er ikke alt dette i forvaring hos Meg, forseglet i Mitt skattkammer?

³⁵ Meg hører hevnen til, og gjengjeldelsen, deres fot skal svikte i sin tid. For dagen for deres ulykke er nær, og brått kommer det som er beredt for dem.

³⁶ For YHVH skal dømme sitt folk, og Han skal ha medynk med sine tjenere, når Han ser at deres kraft er svunnet, og det er ingen igjen, verken slave eller fri. ³⁷ Han skal si: Hvor er deres guder, klippen de tok tilflukt til? ³⁸ Hvem spiste fettet av deres slaktoffer og drakk vinen av deres drikkoffer? La dem stå opp og hjelpe dere, la dem være deres skjul! ³⁹ Se nå at Jeg, ja, Jeg, er Han, og det er ingen guder foruten Meg. Jeg slår i hjel og gjør levende. Jeg sårer og Jeg leger, og det er ingen som kan utfri fra Min hånd.

⁴⁰ For Jeg løfter Min hånd til himmelen og sier: «Så sant Jeg lever til evig tid, ⁴¹ når Jeg kvesser Mitt lynende sverd og tar dommen i Min hånd, da skal Jeg ta hevn over Mine fiender, og dem som hater Meg, skal Jeg gjengjelde. ⁴² Jeg skal gjøre Mine piler drukne av blod, og Mitt sverd skal fortære kjøtt, med blodet av de drepte og fangne, fra hodene til førerne for fienden.

⁴³ Juble, dere hedninger, over Hans folk. For sine tjeneres blod gjengjelder Han og Han tar hevn over sine fiender. Han skal gi soning for sitt land og sitt folk.»

⁴⁴ Så kom Måshe sammen med J'håshoa, Nons sønn, og framsa alle ordene i denne sangen mens folket hørte på.

⁴⁵ Da Måshe hadde fullført å tale alle disse ordene til hele Israel, ⁴⁶ sa han til dem: «Ta disse ordene til hjerte, alle de ordene som jeg vitner for dere i dag. Dere skal befale deres barn å ta seg i vare så de holder dem, alle ordene i denne loven. ⁴⁷ For den er ikke et tomt ord for dere, den er deres liv. Ved dette ordet skal dagene deres bli mange i landet som dere drar over Jarden for å ta i eie.»

Maftir ⁴⁸ Samme dag talte YHVH til Måshe og sa: ⁴⁹ «Stig opp på Avarimfjellet, N'våfjellet, som ligger i landet Måav, rett overfor Jerichå. Se over til K'naans land, som Jeg gir Israels barn som eiendom. ⁵⁰ På fjellet der du steg opp, skal du dø og bli forenet med ditt folk, slik som din bror Aharån døde på fjellet Hår og ble forenet med sitt folk, ⁵¹ fordi dere viste utroskap mot Meg midt iblant Israels barn ved Merivahs vann i Kadesh i Sinørkenen, og fordi dere ikke helliget Meg midt iblant Israels barn. ⁵² Men du skal få se landet rett foran deg, selv om du ikke skal få komme inn dit, inn i det landet som Jeg gir til Israels barn.»

[Til toppen](#)

Andre Sh'mo'el

Kapittel 22

¹ Så kvad David for YHVH med ordene i denne sangen, på den dagen YHVH utfridde ham fra alle hans fienders hånd, og fra Shaols hånd. ² Han sa: «YHVH er min klippe, min festning og min redningsmann, ³ min klippefaste Elåhim, Den jeg tar min tilflukt til, mitt skjold og mitt frelses horn, min borg og min tilflukt. Min Frelser, Du redder meg fra vold. ⁴ Jeg vil påkalle YHVH, som er lovprisning verdig, så skal jeg bli frelst fra mine fiender.

⁵ Jeg ble omsluttet av dødens bølger, og ugudelighetens strømmer skremte meg.

⁶ Dødsrikets bånd omsluttet meg. Jeg ble truet av dødens snarer. ⁷ I min trengsel kalte jeg på YHVH og ropte til min Elåhim. Fra sitt tempel hørte Han min røst, og mitt rop nådde Hans ører.

⁸ Da ristet jorden og skalv. Himmelenes grunnvoller skaket og ble rystet, for Han ble vred.

⁹ Røyk steg opp fra Hans nese, og fortærende ild fra Hans munn. Kull ble satt i brann av den.

¹⁰ Han senket også himmelen og steg ned med mørke under sine føtter. ¹¹ Han red på en kjerub og fløy. Han viste seg på vindens vinger. ¹² Han gjorde mørket til dekke rundt seg,

vannmasser og himmelens mørke skyer. ¹³ Fra stråleglansen foran Ham ble glødende kull tent i brann.

¹⁴ YHVH tordnet fra Himmelen, og Den Høyeste (El'jån) hevet sin røst. ¹⁵ Han sendte ut piler og spredte dem, og med lynglimt forvirret Han dem. ¹⁶ Så kom havets kanaler til syne, verdens grunnvoller ble avdekket ved YHVHs trussel, ved pusten som blåste fra Hans nese.

¹⁷ Han sendte bud fra det høye, Han grep meg, Han dro meg ut av mange vann. ¹⁸ Han fridde meg ut fra min sterke fiende, fra dem som hatet meg, for de var for sterke for meg.

¹⁹ De truet meg på min ulykkes dag, men YHVH var min støtte.

²⁰ Han førte meg også ut i åpent land. Han fridde meg ut, fordi Han hadde velbehag i meg.

²¹ YHVH lønnet meg etter min rettferdighet. Etter mine henders renhet har Han gjengjeldt meg.

²² For jeg har holdt fast på YHVHs veier, og har ikke veket bort fra min Elåhim i ondskap.

²³ For alle Hans dommer sto for meg, og jeg vek ikke av fra Hans lover. ²⁴ Jeg var ulastelig for Ham, og jeg holdt meg borte fra min misgjerning.

²⁵ Derfor har YHVH gitt meg igjen etter min rettferdighet, etter min renhet for Hans øyne.

²⁶ Mot den barmhjertige viser Du Deg barmhjertig. Mot en rettskaffen mann viser Du Deg rettskaffen. ²⁷ Mot den rene viser Du Deg ren. Og mot den falske viser Du Deg vrang. ²⁸ For et ydmykt folk frelser Du. Men Dine øyne er vendt mot de hovmodige, så Du kan støte dem ned.

²⁹ For Du er mitt Lys, YHVH. YHVH tenner lyset i mitt mørke. ³⁰ For med Deg kan jeg løpe ut mot en krigshær. Med min Elåhim kan jeg hoppe over en mur.

³¹ El, Hans vei er fullkommen. YHVHs Ord er bevist å være rent. Han er et skjold for alle som tar sin tilflukt til Ham. ³² For hvem er El, foruten YHVH? Og hvem er en klippe, foruten vår Elåhim?

³³ El er min styrke og kraft, og Han setter den ulastelige fri på sin vei. ³⁴ Han gjør mine føtter lik hjortens, og setter meg på mine høyder. ³⁵ Han lærer mine hender opp til strid, så en bue av bronse kan spennes av mine armer. ³⁶ Du har gitt meg Din frelses skjold. Din ydmykhet har gjort meg stor. ³⁷ Du ga rom for mine skritt, så ikke mine ankler sviktet.

³⁸ Jeg har forfulgt mine fiender og ødelagt dem. Jeg vendte ikke tilbake før de var utslettet.

³⁹ Jeg har utslettet dem og såret dem, så de ikke klarte å reise seg. De har falt under mine føtter.

⁴⁰ For Du har spent styrke rundt meg til slaget. Du har tvunget mine motstandere i kne.

⁴¹ Du har også vist meg nakken på mine fiender, slik at jeg ødela dem som hatet meg.

⁴² De skuet omkring, men det var ingen til å frelse; til YHVH så de, men Han svarte dem ikke.

⁴³ Så knuste jeg dem som fint støv på jorden. Jeg trakk på dem, som på sølen i gatene, og spredte dem utover.

⁴⁴ Du har fridd meg ut fra mitt folks stridigheter. Du har bevart meg som hode for folkeslagene. Et folk jeg ikke har kjent, skal tjene meg. ⁴⁵ De fremmede kryper for meg. Så snart de hører om meg, lyder de meg. ⁴⁶ De fremmede visner bort, og kommer forskremte fram fra sine skanser.

⁴⁷ YHVH lever! Lovet være min Klippe! Elåhim er opphøyet, min frelses Klippe! ⁴⁸ Det er El som gir meg hevn, og som legger folkene under meg. ⁴⁹ Han frir meg ut fra mine fiender. Du opphøyer meg også over dem som reiser seg mot meg. Fra den voldelige mann har Du fridd meg ut.

⁵⁰ Derfor vil jeg prise Deg blant folkeslagene, Herre, og lovsynge Ditt navn. ⁵¹ Et frelsens tårn er Han for sin konge, og viser miskunn mot sin salvede, mot David og hans slekt til evig tid.»

[Til toppen](#)

Romerne

Kapittel 10

¹⁴ Hvordan kan de da påkalle Ham som de ikke er kommet til tro på? Og hvordan kan de tro på Ham som de ikke har hørt om? Og hvordan kan de høre uten at det er noen som forkynner? ¹⁵ Og hvordan kan de forkynne hvis de ikke blir utsendt? Som det står skrevet: Hvor deres føtter er vakre som forkynner fredens evangelium, som forkynner evangeliet om de gode nyheter!

¹⁶ Men ikke alle var lydige mot evangeliet. For Jesha'yaho sier: «Adån, hvem trodde det budskapet han hørte av oss?» ¹⁷ Så kommer da troen av det en hører og det en hører kommer ved Elåhims Ord.

¹⁸ Men jeg sier: Har de ikke hørt? Jo, sannelig: Deres røst har gått ut til hele jorden og deres ord til verdens ender. ¹⁹ Men jeg sier: Forsto ikke Israel dette? Først sier Måshe: «Jeg vil gjøre dere nidkjære ved dem som ikke er et folkeslag. Jeg vil egge dere til vrede ved et uforstandig folkeslag.»

²⁰ Men Jesha'yaho er meget frimodig og sier: «Jeg ble funnet av dem som ikke søkte Meg. Jeg ble åpenbart for dem som ikke spurte etter Meg.» ²¹ Men til Israel sier han: «Hele dagen lang har Jeg rakt ut Mine hender til et ulydig folk som tar til motmæle.»

Kapittel 11

¹ Jeg spør da: Har Elåhim forkastet sitt folk? På ingen måte! Jeg er jo også en israelitt, av Avrahams slekt, av Binjamins stamme. ² Elåhim har ikke forkastet sitt folk som Han tidligere har vedkjent seg. Eller vet dere ikke hva Skriften sier om Elijaho, hvordan han anklager Israel overfor Elåhim og sier: ³ «Min Adån, de har drept profetene Dine og revet ned altrene Dine. Og jeg er alene igjen, og de er ute etter mitt liv.» ⁴ Men hvordan lyder det guddommelige svaret til ham? «Jeg har latt det bli igjen for Meg syv tusen menn, som ikke har bøyd kne for Ba'al.» ⁵ Så er det da i den tid som er nå, en rest igjen etter nådens utvelgelse. ⁶ Og er det ved nåde, da er det ikke lenger av gjerninger. Ellers er ikke nåden

lenger nåde. Men hvis det er av gjerninger, er det ikke lenger nåde. Ellers er heller ikke gjerningen lenger noen gjerning. ⁷ Hva da? Israel har ikke oppnådd det som det søker etter. Men de utvalgte har oppnådd det, og de andre ble forblindet.

⁸ Slik som det står skrevet: Elåhim har gitt dem en sløvhetens ånd, øyne så de ikke skulle se, og ører så de ikke skulle høre helt til denne dag. ⁹ Og David sier: «La deres bord bli en snare og en felle, en snublestein og en gjengjeldelse for dem. ¹⁰ La deres øyne bli formørket, så de ikke ser, og la alltid deres rygg være bøyd.»

¹¹ Jeg sier altså: Har de snublet for at de skulle falle? På ingen måte! Men ved deres overtredelse er frelsen kommet til hedningefolkene, for å gjøre dem nidkjære. ¹² Hvis nå deres fall er blitt til rikdom for verden og deres fåtall til en rikdom for hedningefolkene, hvor mye mer da deres fylde!

[Til toppen](#)

Kapittel 12

¹⁴ Velsign dem som forfølger dere, velsign og forbann ikke! ¹⁵ Gled dere med dem som gleder seg, og gråt med dem som gråter! ¹⁶ Ha samme sinn overfor hverandre! Trakt ikke etter det høye, men hold dere gjerne til det lave! Vær ikke selvkloke! ¹⁷ Gjengjeld ikke noen ondt med ondt! Legg vinn på det som er godt overfor alle mennesker! ¹⁸ Hvis det er mulig, og så langt det står til dere, skal dere leve fredelig med alle mennesker! ¹⁹ Dere kjære, ta ikke hevn selv, men gi heller rom for vreden! For det står skrevet: «Hevnen er Min, Jeg vil gjengjelde,» sier YHVV.

²⁰ Derfor, Hvis din fiende er sulten, gi ham mat. Hvis han er tørst, gi ham å drikke! For ved å gjøre det samler du glødende kull på hodet hans.

²¹ Bli ikke overvunnet av det onde, men overvinn det onde med det gode!

[Til toppen](#)

Hebreerne

Kapittel 12

²⁸ Derfor, siden vi får et rike som ikke kan rokkes, så la oss ta vare på nåden. Ved den kan vi stå i en velbehagelig tjeneste for Elåhim med ærbødighet og frykt for Elåhim. ²⁹ For vår Elåhim er en fortærende ild.

[Til toppen](#)